

Thơ VÕ CÔNG LIÊM

BIỂN . ĐÊM

TIẾNG VỌNG XA ĐƯA

con dê chạy ngang cánh đồng nơi tôi ở
căn nhà mái đỏ nhô lên trên ngọn đồi
không xa biển
đêm nghe rì rào khuya khoắt tới
tiếng chày tiếng sóng tiếng xa đưa
về côn đảo . ở đây
thuyền thúng nằm phơi trên cát chờ giấc ngủ tới
tôi . ngồi dưới cội cây dừa . rụng xuống những tàn dư
màu thời gian không sắc không hương không vị
cũng thấy thú những ngày rong chơi ở biển đảo
họ trở về khi mặt trời mới nhú . nắng đậu sau lưng
những tình khúc năm tháng phôi pha trôi mãi trôi
tất cả là như không. tôi . quay đầu và bước đi
gió lùa thổi lên da thịt em thơm mùi tóc ướt
tiếng đàn guitar gảy từng khúc nghe đã đời
điệu phường tuồng cải lương tài tử miền lục tỉnh
không níu kéo gì ngoài khoảng trống vô cùng háo hức
biển thờ những mảng tình nhem nhúa một thời cát bụi
em . khoanh tay đứng chờ những đợt sóng đi qua đời vội vã
nhưng vẫn tin có một sự bất ngờ hứng khởi đến hôm nay

chuyến xe đồ sơn xanh sơn đỏ chữ ngang chữ ngửa
đón khách về sáng trên con đường dẫn tới bến xưa
chở đầy tôm cá còn tươi mùi nước mặn muốn thềm
tôi ngủ trong bụng xe chật ních . tiếng cười của ai
đột nhiên mùa hè trở lại . lụa là áo trắng nắng phai
trên vỉa hè gõ nhịp chân ai qua cầu phố chợ
đêm . mùi hoa thạch thảo rung rinh theo gió đuổi
phảng phất đâu đây giữa biển cát xa ngát tình tôi
côn đảo !
côn đảo !
sóng xô đời
thuyền xô sóng
tất cả là như không . tôi . quay đầu và bước đi

biển

đêm

tiếng vọng xa đưa ./.

VÕ CÔNG LIÊM (vn.cm.cđ. cuối 3/2015)